

Krønike – whY Wars

«Vi ved ikke– vi tror»

William studset. Det var da en mærkelig indledning i Krøniken. De vil da knapt tiltrække nogen kundskabs tørstig læser. Men alligevel, det pirret nysgerrigheden og fik han til at læse videre.

”Der er dog sandsynligheder, nogle er større end andre. Men at postulatet ’du skal ikke tro – du skal vide’ – er simpelthen et skjul for arrogant ignorance fra en der tro en ved.»

«Denne bog, ’Patriarkatets Krønike’ baseres på den erkendelse at vi tror det meste i bogen er sandt, selvom der garanteret er fejl. Med den ydmyge respekt for egen begrænsede viden og evne, har en mængde patriarker bidraget med sine beretninger om virkelige hændelser der kan være symptom på Forfaldet. Det forfald der så ironisk kaldes ’Evolutionen’.

William stoppet. Selv de få ord var i overkant af hvad han kunne fordøje. Uden at læse et par afsnit, var det nænt at se at det var som et modstykke til Gynokratiet. En kunne godt forestille sig bogen og forfatterne var udsatte for den overmægtighed. Det faktum at han aldrig har hørt om bogen forud, og at Patriarkatet ikke eksisterede mere, talte sit klare sprog. Så slog det ham, - selv jeg har udsat mig selv nu ved at læse lidt. Han slukket maskinen hurtigt og trak sig tilbage. Igen prøvet han at finde distraktioner for at ikke tænke over sagen. Men ingenting hjalp.

Mest af alt følte han lidt ansvar for at bevare den bog han selv afdækket - og muligvis eksponeret. Han tænkte, i det mindste har jeg vel en pligt til at gemme en kopi, så den ikke bliver destrueret, hvis han selv blev afsløret.

Det var nemt nok at lave sikkerhedskopier. Der var flere tomme lagrings enheder og kopieringstiden var ikke lang til trods for Krønikens størrelse. Han lavet 3 kopier. Den første gemte han i kælderen. En anden et sted på loftet og den tredje blev gemt under en planke i pavillon. Han følte en vis lettelse over at have sikret nogle kopier. Han vidste godt med sig selv at han ellers ville blive nervøs, føle skyld, og få dårlig samvittighed.

Med stor tilfredsstillelse for dagens gerning, satte han sig i sofaen med noget at spise. Han tænkte over det han læste. Han kikket på computeren med et tankefuldt blik. Hvis så, tænkte han, at nogen gav så meget for at berette om noget – endog med respekt for enhver tvivl – så kan det da ikke være galt? Med de sikkerhedskopier gav, følte han en vis tryghed, - om ikke pligt, - til at i det mindste kikke indholdet igennem. Han vidste godt at han ikke kunne få sig til at la være i længden.

William startet computeren igen og åbnede Krøniken. Han bladret igennem menuen og kikket på nogle sider indhold. Det var endog muligt at få højtlesning på flere sprog - noget som passe William godt siden han har problem med at koncentrere sig om skrift. Man kunne endog vælge en avatar der animerede en fortæller. Rigtignok var det langt fra naturtro, - men alligevel – det gav dog et noget personligt udtryk og var rent underholdende. Faktisk, kunne det godt supplere ensomhedsfølelsen i hans eksil tilværelse. Han blev ivrig og søgte efter en berettelse der kunne blive interessant.

William stoppet ved et kapitel der hedder ”whY Wars”. Det var da en mærkelig brug af bogstaver. Han blev nysgerrig på om det ikke var en skrivefejl. Men nej. Efter et par linjer vidste han at det var skrevet med vidende vilje og med god grund. Han startet avataren igen, så den kunne sige hvad der stod i artiklen.

”Der har altid været rivaliseringer mellem kvinder og mænd – dog ikke så fysisk voldsomt som mænd kan gøre i krig. Det er dog besynderligt, at selv om mænd og kvinder er genetisk langt mere

forskellige end nogen race af mænd, - så er der en overvældende harmoni. Kvinde og mand finder sammen, med børn og øvrige familie, i sit hus, - selv i den farligste rum, køkkenet. Der misbruges ikke ild, knive, elektricitet eller kogende vand til gensidig skade. disse midler bruges til at lave god mad der mætter - i fællesskab under gode samtaler. Så takker man for maden og samværet før man går fredeligt til sit."

"Hvordan kan det så være at mænd organiseres i et totalitært hierarki for at gennemføre gensidige folkedrab? Tro mig, jeg har været i militæret – og der er intet frivilligt i det. Det hele foregår under tvang, hvor det hele handler om at undgå at dræbe og undgå at blive dræbt. Begrebet 'deadline' til eksempel, stammer fra militæret. I fronten fik man simpelthen valget, ryk frem til deadline i tide eller bliv skudt af dine egne som en foræder eller desertør. Man havde i det mindste en chance i at fjenden kunne bomme. Tilsvarende er hele kollektivet organiseret, - dræb eller blive dræbt."

"Der er dog kun mænd der tvinges i denslags selvudslettende kollektiv. Der er ingen kvinder i fronten. Hvilket kan lede en til at tro på ordtaget 'bag en hver stor mand står en stærk kvinde'. En mand der giver ordre uden selv at deltage, - samt en kvinde der kan være særlig overbevisende på mange vis. Dette hegemoni haver domineret fra historienes begyndelse. Der er dog ingen tvivl, mænd har således altid blevet kollektivt tvunget til at begå gensidigt mandfolkemord. Nu for tiden kaldes det Evolution."

"whY Wars handler dermed om folkemordet for at reducere menneskeheden mangefold ved Y-kromosom. whY Wars er den enfoldighedens indavl til 11%, der legitimeres med ved abort og genmanipulering. Problemet ligger dog ikke i at enkelte kvinder er så narcissistisk at de ikke kan fatte behovet for mænds eksistens. Problemet er at vår teknologi er nu kommet så langt at disse masspsykotiske virkelighedsvidt kan realiseres. Der rygtes at projekter for at kunstigt dyrke Y-kromosom kun for befrugtning og livmors-fabrikker. I så fald kan det betyde en revolution, som i ordet 'revers' – det modsatte af Evolutionen som Gynokratiet propaganderer."

William slog af Avataren. han tænkte, det der er lidt for meget at tage ind. Han behøvet en pause for at reflektere over påstandene i Krøniken. Han fikset sig selv en drink i køkkenet og gik ud på terrassen. Han trak pusten dybt. Ja, dette var hvad han behøvet nu. Han satte sig i sol-stolen med glasset i hånden. Han kikket udover søen. Han sukket dybt og tog en slurk. Deadline, kollektivt selvmord og gynokrati. Det lyder bare for vildt, - men alligevel var det en forklaring på alle de vanvittige slag i grænseland. Faktisk, billeder af de store militærparader, -ball og -ceremonier er langt mere fjollet end nogen mand kunne finde på. Neutrale uniformer er manden varemærket. Kvinder derimod klæder sig unikt og skal altid overgå sine rivaler. Er ikke det et symptom på indflydelsen? Som de pudler der klippes som dukker, så klæder mænd op i overdådighed før den rituelle selvudslettelse. William drak glasset tomt i en slurk. Han sukket. Måske er forfatterens spekulationer bedre end mine. Han gik ind.

William startet avataren igen, der fortsatte: "Det er dog for simpelt at anvende klassiske historier om dronninger som eksempel. Alligevel, ja, selvfølgelig var der Sarah, Cleopatra, Victoria og Katarina er selvsikre eksempler for mandfolkemord. Dog er eksemplerne såpas distancerede i tid og sted at man knapt kan se det i sit eget nærvær. Siden dette syndrom er særlig nationalt, - så giver det mening at tillægge nogle detaljer til den nationale historie, der viser helt andre sider og forklaringer. Ja, der er tale om revidering af almen-historien til mere end ensidighed." William sukket, ok, så kom med det.

Avataren fortsatte: "Det er dog ikke godt dokumenteret at den historisk set store erobreren Christian den IV var kun 15 år og under sin mors dominans – der selv lyttede til en mængde ukendte rådgivere.

Dog var erobringerne formidablet nationalt og i Norden. Men, da kongen blev myndig og selv dikterede politik, erobringer og byggerier, - så kollapsede det hele. Kort sagt, han lykkedes aldrig noget i sig selv og nationen blev ruineret. Men var han inkompetent eller bekæmpet kratiet imod hans selvstændige ordre? Intet kan dokumenteres, udover det at kratiet fik en stor succes da han var under værget og at der var fatale fiasko da han selv brugte rådgiver og udøvere.”

William lod Avataren fortsætte: ”Den hele og fulde sandhed er for kontroversiel for historiebøger. Årsagen ligger i at den sejrende fra en rivalisering får magten til at skrive historien. Den bliver selvfølgelig fordelagtig for en selv på bekostning af den besejrede. Eksempelvis tog det 600 år for at belyse historien om Margarete I sin ægte søn. Kort sagt, forsvandt sønnen Oluf, kongen af Danmark, da Norden skulle vælge en fælles regent. I stedet fik hun en ste-søn, - så som Julius og Cleopatra fik med Octavian i stedet for Caesarion - enearvingen til et forenet Roma-Egypten. Selv den 2000-årige historie om Caesarion er fremdeles et mysterium og følgelig langt fra den hele og fulde sandhed.” Avataren tog en pause før den afsluttede. ”Nok om verdenshistoriens største justitsmord.”

William, tog også en lille pause, indtil nysgerrigheden overvandt mistroen. Avataren fortsatte: ”Langt nærmere vor historie er det revolutionære trone-skiftet i 1863. Historisk set lå den enevældige konge for døden, uden nogen arving. Dermed var det nødvendigt at overføre kongedømmet til en relateret slægtsgren – et andet Hus. Det er usikkert hvor meget den syge konge selv bestemte over valg af arving, men det var antagelig ubetydeligt lidt. Den blivende konge var ikke af dansk royalt blod, men legitimiteten blev beseglet med dronningen preussiske royalitet. Ret genetisk set, dog, blev dansk royale Y-kromosom afskåret fra den følgende arve-række. Derfor, at kalde den nye konge for ’Europas svigerfar’ bliver urigtig. Derimod, fik Danmark en ’Europas svigermor’. Konklusionen til denne officielle halve sandhed er at royale XX har i generation for generation vasket ud de royale XY ved erstatninger. Til eftertanke, så kan den XY-arv genrejses. Der findes fremdeles en gren i nabolandet.”

William tog en lille pause igen. Han hentet noget at drikke, men han kunne ikke holde sig væk fra Krøniken længe. Han fik jo tilladelse af Matriarken til at studere. Hun opfordret han endog til det, - så længe han holdt det for sig selv, - og hende.

Avataren fortsatte: ”Det nye enevælde, af en ny slægt og uden royale XY, var kontroversielt. Trods risiko straf, rygtet det om kontra-aktioner i hoffet så vel som på gaden. Der var næppe tvivl om loyaliteten til ekskongens mænd, men det kunne også opleves som en trussel imod den nye konge og dronning. Der var antagelig mange årsager til enighed om at gøre ende på tvivlen og trusselen. Rigets sikkerhed stod på spil for et eventuelt oprørende statskup. Trods alt, - landet blev jo samlet ved et tredobbelt kongemord af Valdemar – og hans dronningen af Belarusk slægt. Men hvordan så udrydder alle potentielt truende uden at selv få skylden? Svaret er den samme gamle opskrift igennem tusinder af år. Send dem i krig med pomp og pragt.”

”Historien om invasionen af den preussiske region er historisk velkendt, simpelthen fordi det er umuligt at fortie denslags verdensdrama. Dog er historieskrivningen ikke af nogen glamourøs erobring eller heroisk forsvar – men simpelthen et vel af fortiede spørgsmål til den vanvittig patetiske fremfærd. Europa husket godt forholdet til Napoleon et halvt århundrede tidligere, samt Kieler-fredens forpligtelser. Derfor var der kun en selvfølgelig respons på grænse krænkelser. Som kendt, forsvaret var overvældende, ingen nation støttede invasionen og kongens mænd blev selvfølgelig slagtet i et velorganiseret mandfolkemord. De af ekskongens mænd der kun blev skadet, fik sin skæbne beseglet på fælt-sygehuset. Flere royalistiske XY døde i helsetjenesten end på slagmarken. Der blev trods alt fred i endda et halvt århundrede, med denne endelige udrensning proces.”

Vel, tænkte William. Det var da også en konspirations teori. Han satte sig på balkonen igen og skuet ud mod horisonten. Denne lille ø, tænkte han, kan knapt betegnes som et stykke af nationen. Det er hellere som øen anvendes nu – en dumpingplads for mandelort og ... . Han stoppet sit ræsonnement da han tænkte på sin egen situation. Kan det virkelig være noget i Krønikens beretning? Har det altid foregået en rivalisering på genetisk niveau, XX vs XY? Hvis man tænker på det så simpelt, så er jo styrkeforholdet 3 mod 1. Fysisk set er da også mænd mere åbne end kvinder. Kvinder er mere til private hjem end mænds længsel efter nye områder, nye bekendte og ikke mindst nye kvinder. Er kvinder til syvende og sidst mere til det trygge hjem i skjul - og forsvarer det med psykologi heller en fysiologi? William behøvet at stoppe sin egen spekulation. Det kunne bedst gøres ved at lade avataren fortsætte, - troede han.

Avataren blev sat af pausen og startet et nyt kapitel: "Den variant af Kielerfreden havde sin pris og sin belønning. Det nye kongehus ansås ikke som pålidelig i den nye Europæiske union. Selv Margaret I bekæmpet preusserne i Østersøen ved en Nordisk union. Dog fortier historiebøgerne konsekvent om Ruslands relationer i stridighederne. Det burde være unødvendigt at nævne at Pjotr, alias Peter, erklæret Kremls udpost i St Petersburg som Ruslands hovedstad, kronet sig selv som kejser, erklærede Rusland et imperium og erklærede sig selv som sejrherre af den store nordiske krig – dog uden nævneværdig involvering. Men krigen imod Norden kan godt ses som videreføring af Ivan den grusomme sine krige i regionen - samt grunden til at Sverige brød ud af unionen for at hjælpe sin forbindelser på kontinentet." Avataren konkluderet at der antageligt var en mængde bagforliggende historier om XX vs XY-rivaliseringer gennem de dramatiske århundreder med krig.

"Prisen og belønningen, var tilsyneladende Norden og prinsen. En ung dansk prinsesse blev forlovet med arvingen til tsardømmet. Han døde dog før giftermålet. Dermed var det kun en ting at gøre, - giftes med den næste i arverækken. Hun var antageligt allerede gravid, hvilket sikret tsardømmets relation. Dog var der stor skepsis i Rusland, ikke mindst i Kreml, kirken og hos royalister. Der var en stående holdning 'aldrig igen', efter Catarina den stores erobring af tsardømmet. Nu, med en uerfaren reserve-kejser på tronen, ansås et kupforsøg som sandsynligt. 'Europas svigerfar – og svigermor' sine ambitionsniveau var ikke til at skjule. Der var uforenelige motiver med absolutte krav om udfald. Dermed blev Kreml sin udpost og regerende kejserdømme, Vinterpaladsets, en arena for en mængde intrikate socialpsykologiske spil om internationale rivaliseringer."

"Forhistorien til 1913 er meget grundigt nedskrevet. Der er dog store sorte huld i historien, fordi der er igen den sejrendes stående ret til at give en ensidig forklaring på udfaldet. Men den gang blev rivaliseringen så omfattende at følgende blev total udrensning af alle royale, imperial borgerkrig, 1st verdenskrig i Europa, 2 verdenskrig i Vesten og en kold (blodig) krig i Østen."

"I denne sammenhæng, kan dog et kontroversielt spørgsmål stilles. Var en årsag til et århundrede med verdenskrig simpelthen den evige rivalisering XX vs XY? Hvis man igen kikker ned i kromosom detaljer, så var hele magtcenteret baseret på den ufødte arving til kejserdømmet, - der dog er påkrævet at skal besidde både X og Y kromosom. Dette kan lyde mærkeligt til at begynde med, men det er så grundlæggende naturligt som at stille sin sult, tørst, tryghed og frihed. XY-kromosom er trods alt fremmed legeme for en XX krop der reagerer med udstødning af millioner af indtrængende celler – dog fusioneres med en eneste en. Denne biologiske magtkamp er naturlig og evig. Men det er dog i sandheden vanvittigt at lade den underbevidsthed dominere vor bevidstheden og overbevidstheden. Mennesket er menneske, - hverken insekt eller dyr."

Artiklen var slut og avataren slog af sig selv. William ble siddende en stund og stirre på den tomme skærm. Efter nogle minutter rejste han sig og gik til køkkenet. Der samlet han rigelig med mad og drikke og gik ud på terrassen igen. Der var helt stille, set bort i fra naturens stille hvisken. Han

tænkte ikke på noget, men betragtet solen der sagte men sikkert gik ned over horisonten. Han sat der fortsat og stirret ud i det tomme indtil det blev for mørkt og koldt.